

BORSSZEM JANKÓ

D. F. Ezek úgy látszik a »budapesti hegymászó társaság« tagjai.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Bismarck öreg.

Bismarck öreg, az ifju óriások

Szánják szegényt: »nem az már, aki rég!«
Pihenni vágnak, így megaggva, mások,
S helyükbe tör az újabb nemzedék.

Bismarck öreg, de nem megy el; — hiába

Minden ravasz ujság-sopánkodás.
Ki lépne méltán megürült nyomába?
Nincs német olyan. — Ő, vagy senki más!

Bismarck öreg, de mint a rajnamenti

Arany boroknak aggva több szesze:
Minden muló nap, év csak azt jelenti,
Hogy még erősb a vén *Bismarck* esze.

Bismarck öreg, de lám az ősvadonban

A százados tölgy leghatalmasabb;
Meg sem remeg, ha felhők üszke lobban
S dus lombja a vihar szemébe csap.

Bismarck öreg, de még vénebb a szikla,

Mely Kyffhäusernél ég felé mered;
Bemohosodva büszkén néz a sikra,
S belőle egyre friss forrás ered.

Bismarck öreg, de, ifju Németország,

Soha ne sűrgesd elpihenni őt!
Ha majdan egykor örökét elosztják,
Ugy is látsz borjat új kapú előtt.

MINTATERVEZET

egy a keresztény felebaráti önszeretet alapján álló

HIT- és HITELSZÖVETKEZET

*(számra. *)*

I. Cél, czég, czimer, czégér.

1. §. A szövetszövetet célja: a következő szakaszban megjelölt szent névnek minél sikeresebb gyümölcsötése.

2. §. A társulat czége: azon kalendáriumi szentnek a neve, kit az alapítók többsége az üzleti feladatok megvalósítására leghathatósabbnak tekint.

*) Tapasztaltván, hogy a hitelszövetkezetek jelenlegi organizatiója mellett a kitűzött célok elérése nem ritkán ütközik akadályokba — amiben persze nagy része van büntető bíróságaink idétlen beavatkozásának, — a »Borsszem Jankó« jogi szakosztálya az itt közölt mintatervezetet dolgozta ki, melyet melegen ajánlunk az érdeklődő közönség és az érdekelt vállalkozók hazafias figyelmébe.

3. §. A szövetszövetet czimere: a fentebbi szakaszok szerint minősülő szentnek *egész alakja*, a szövetszöveteti jelszó gyanánt használandó következő körirattal: *Sancta simplicitas*.

4. §. A szövetszövetet czégére: a szövetszövetet czimere, kisebb nagyságban és élénkebb színekben. — A kettő közötti különbség abban állapittatik meg, hogy a czimer a bevételezésnél, a czégér az elszámolásban alkalmazatik. — A czimer és czégér, a helyi körülmények szerint, egymás helyett vagy felváltva is használhatók.

II. Tagság.

5. §. A szövetszövetet tagjai *rendesek, rendkívüliek és tiszteletbeliek*.

Rendes tag csak keresztény és csak férfi vagy nő lehet.

Rendkívüli tagokul csak zsidók léphetnek be, mert ők hitre nézve gyermekek. A rendkívüli tagoknak csak pénzük fogadtatik el; tőkájük és osztalékuk visszatartatik mindaddig, míg üdvözülésüket hitelesen igazolják.

Tiszteletbeli tagokul oly ügyvédek választhatók, kik a társulati tisztségviselőik apró hibbanásait a bíróság előtt a keresztény szeretet pártfogásában részesítik.

6. §. Megszűnik tag lenni:

a) a ki osztalékot kíván,

b) a ki a törzsbeszédet visszaköveteli,

c) a ki a szövetszövetettel vagy ennek igazgatóságával más módon tiszteletlenkedik.

III. Igazgatóság.

7. §. A szövetszövetet ügyeit az igazgatóság vezeti; ez képviseli az intézetet a polgári és a büntető hatóságokkal szemben.

8. §. Igazgatónak választható azon keresztény férfi, ki élete 24-ik évét betöltvén, az alsó gymnasiumi osztályokat elvégezte, írni, olvasni, elszámolni tud, és netaláni büntetését már kiállotta.

9. §. Azon időközökben, midőn az igazgatóság tagjai büntető-bíróságilag vannak el- vagy lefoglalva, igazgató-helyettesekről a k. ügyészség gondoskodik.

IV. Üzletvezetés.

10. §. Az üzletvezetés a hit, remény és szeretet elvei szerint történik, az igazgatóság tehát csak pro foro interno felelős. Ennélfogva a kezelésből ki van zárva nemcsak a kettős könyvvitel, hanem mindennemű más zsidó ellenőrzés is.

11. §. Amíg az előző szakaszban körülírt üzleti elvek országszerte nem érvényesülnek, a szövetszövetet fölveszi ugyan a váltóforgalmat is üzleti eszközei közé, de a váltótörvény szigorát ideiglenesen is csak a kibocsátás és elfogadás tekintetében ismeri el; ellenben a lejárat és fizetés teendői körül a felebaráti szeretet szabályait tekinteti irányadóknak. S minthogy illik, hogy a szeretet műveiben az igazgatóság tagjai menjenek elől: az ezek által kibocsátott, illetve elfogadott váltók csak a *piacere* lesznek kiállithatók.

AZ ATHLETA CZÁR.

B. J. Szép erő-mutatvány! Bravo, felséges uram! Hanem ott azt a *semmit* — azt fogja meg jól!

Traján tábornok ur.

— Doda-óda. —

Gyönyört lelt még a nőkben
Mint ifju troubadour
A granicsár időkben
Traján tábornok ur.

Legény volt még a talpán,
Még járta a mazur,
Még sürgé-forga nyalkán
Traján tábornok ur.

Elég volt egy merész tett,
És gyorsabb lón a *tour*,
S mi fő: még jól emésztett
Traján tábornok ur.

Ma már magyar világ van,
Más nótát zeng a húr,
S multját siratja lágyan
Traján tábornok ur.

„Ó granicsár szisztéma!
Ah!... mon premier amour!“...
Igy sóhajt, mert már vén a
Traján tábornok ur.

„Szép granicsár világom,
Siratlak én toujours!“ —
Nyög, mint madár az ágon,
Traján tábornok ur.

S mert vén legény manapság,
Azt véli konokul,
Hogy bünös a magyarság —
Traján tábornok ur.

Mikor a kor pofozza,
Arcán redőt ha für —
Az új rendszert okozza
Traján tábornok ur.

Ha nem emészt a gyomra,
Tajtékot ajka tűr
És fal magyart éhomra
Traján tábornok ur.

S ha a podagra gyöttri,
S a kin esontjába szúr,
Velünk dühödve köt ki
Traján tábornok ur.

„Be más világ volt régen
Be szép volt az azúr!“...
Ma felhőt lát az égen
Traján tábornok ur.

S mert immár szertemállott
S inában nincs robur,
Köpködi e világot
Traján tábornok ur.

S mert minden foga elfogy,
Bennünket pépbe gyur,
Igy esz meg az öreg trotty,
Traján tábornok ur.

És lesz dákó-rumunnya
És csillog bajnokul —
Másként magát elunna
Traján tábornok ur.

Igy, — higgye el, az égre! —
Ad astra non itur.
Be kell önt csukni végre,
Traján tábornok ur!

A szalonikii kereskedők fogadtatása.

1. A vonat berobogásakor a fővárosi hordárság fele — 16,254-en — testületileg tisztelegnek az érkező idegenek előtt; podgyászaikat, akarva — nem akarva, elkapkodják.

2. *Szimathy* Szagamemnon fináncz disz-szemlét tart az utasok podgyásza fölött.

3. *Zichy* Jenő gr. megtartja ünnepi beszédét görögül.

4. A vendégek begyömöszöltetése az e czélra kisöprögetett omnibuszokba.

5. *Mihaszna* András első fellépése, ki sebes-gyors hajtásért megállítja az omnibuszt.

6. Heves szóváltás a kocsis és András közt; az idegenek kiszállva a kocsiból örömmel hallgatják a két ékesszóló magyart.

7. *Zichy* Jenő vezetése alatt indulás a Hangliba, hol Ráth főpolgármester tart knikebájnos beszédet.

8. *Zichy* Jenő gr. bemutatja *Sverteczky* műhelyében a magyar bőripart.

9. *Zichy* Jenő gr. magánlakásán bemutatván a magyar vitézséget, párbaít vív *Waldapfel* Fülöppel.

10. *Zichy* Jenő gr. magához hivatja *Atzél* Béla bárót, ki halkán a vendégek fülébe súgja, hogy Budapest »világváros«.

11. Este disz gulyahajtás a Váczi-köruton végig.

12. A vendégek közt *Gelléri* Mór arczképe emlékül osztatik ki.

13. Lefekvés. Balha-táncz. A vendégek összepodgyásznak és szigorú inkognitóban elinalnak.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentins.

— Beiratás után nyomban becsaptam az indexemet. Az ebből kapott pénz pedig tankönyvekre fogom fordítani — állítólag.

— Beiratkoztam megint. Hogy hány a félévem már, biz' isten még Szilágyi Dezső se csikarja ki belőlem. Most már úgy teszek, mint a versenyparipákkal szokás, mikor meghaladták a 6 évet; ekkor már csak azt írják a nevük elé hogy: »idős.«

— A tandijat is lefizettem. A quaesturában még mindig nem hiteleznek. E tekintetben Mandák bácsi se jobb előzőinél. És ezt a kort nevezik az emberek a haladás korának!

— Rémülettel néztem végig a folyosókon. Mennyi tejpofa! Szinte kerestem a szoptatós dajkákat.

— Már megint egy otromba választás. Az új dékának nincsen leánya!

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ *Ho o nyógodolmozott Doda Troján generól oreság morodt volno minjárt nyógodolombo, nem tették volno ütöt másodsor is bele.*

☆ *Sak sopán az Ütvös oreságnak nem ártotta, hojd külletett neki morodni iinkénytelen nyógodolombo. Mert hojdho mondott volno ed szép beszédet és o törvéngyszék orro rá fülmenti ed*

hozórolót, obbo nincsen semmi dicsőség; hojdho pedig o törvéngyszék elítéli ő tüle o védenct, obbo még ontúl kevesep o dicsőség.

☆ *O Doda Troján generól oreság esete ed rendkívöli eset. Más tárjólásoknál elüfordolja mogát, hojd oz embert fülmentenek o vád olól; Troján generólt fülmentték o védelem olól.*

A „Borsszem Jankó” tárczája.

Budapestről.

— Egy szalonikii férj levele az ő szalonikii feleségéhez. —

. A mint a fényes fogadtatás és Zichy Jenő ölelő karjaiból megmenekülhettem, nyakamba vettem a várost, hogy közelebből megtekintsem.

Budapest nagyon érdekes. Itt a kereskedelem szoros összefüggésben van a vendégszeretettel. Vannak utcák, hol a kereskedők künn állnak boltjaik előtt és barátságos unszólással bevonszolják az embert és nem engedik, hogy valami kedves emlék nélkül távozzon. Az idegenek iránti tekintetből annyira mennek, hogy az árut egy harmadán is átengedik mint a hogy tartották, csak hogy az idegen vásárlás nélkül ne távozzon. Egy nőtelen kereskedő a felesége és gyermekei boldogságára esküdözött, hogy még a boldogult édes apjának sem adná oda olyan árban a portékát, csupán csak nekem, mert látja hogy finom idegen vagyok és nem szeretné, ha fölöle azt a hirt terjeszteném otthon, hogy nem lehet a boltjában vásárlani. — A másik meg őseinek egészségére esküdözött, hogy vesztességgel adja áruját. De mivel hogy épen én vagyok, enged fővárosszerte ismeretes kérelhetetlen merevségéből.

Az üzletekben feltűnő betűkkel ez van felírva: *Szabott ár.* Ez a mi nyelvünkön azt teszi: *alkudjál.* Ennek megértésére tudni kell, hogy a magyar igen büszke nép, méltóságán alólinak tartja, hogy alkudjék. Ezt a büszkeségét természetesen hiven szolgálja tulfizetéssel. A ki azonban alkudni tud és a »Szabott ár« feliratot figyelembe veszi, az tetemesen olcsóbb áron szerezhet be mindent.

Budapest lakosságának legnagyobb része zsidó, azonban találni elég számú keresztényt is. Sőt van-

☆ *Omit o Dóda Troján oreság sindlta és irta, oz is volt ed najd oláhvolóság.*

☆ *Sopa felségtondálkozás! A sászárook és kirdljok sókolóznak mogukat. Sak attól az edjtől félem mogomot, hojd az a sok poszi edszerre nagyot fag pokkantani!*

☆ *O Bismarck menni készöl? — bizemosan volomi jünni készöl.*

☆ *Mikar oztot holloom, hojd o Bismarck oreság visszolép, ez ógy tőni fül nekem, hojd ü visszolép, sok ozér, hojd onnál nadjobbat ogorhasson. Sak azotánd oztot o bizomos szüvetségt át ne ogorjon.*

☆ *Oztot mondta a Kasotányi bírő oreság ed pár nyomorolt izroelitónak a tárjólásnál: »Szégyeneljék hogy magyar kenyeret esznek és még nem is tudnak magyarul.« Jotja nekem erre rá oz eszembe o Feigenbaum Naftáli esete, hod mikar ütöt megdöhsítettek o szamszédok, fagta mogát és pafan ötött ed toknos jereket, okivel oz otczán tonálkozott. A Kosetányi bírő oreság is nyokon ötött edj kik izraelitót, hod bebizomosodjon, hod ü a brassói szászókra nadjon horogodja mogát.*

nak keresztények, a kik elég jó módnak örvidenek. A keresztényüldözés, a mint azt nálunk beszélük, mese.

Az itteni zsidó lakosságnak egy különös szektája van, magyarul »Hordár«-nak hívják és különös jelvényvel van ellátva. A »Hordár« szektához tartoznak olyanok, akik vagy voltak már háziurak, vagy lesznek.

Sokat irhatnék még, de rosszul érzem magamat, azt hiszem attól a bizonyos »valódi természetes bortól« es »erőházi kenyértől«, amit e bor- és buza-ország metropolisában minden vendéglőben ellenőrizetlenül árulnak.

A budapesti macskákat nyulvadásatképen adja bérbe a város. Ha egy czirmosat lelőnek, azt vagy megsütik, vagy pedig *kék* színűre festik és farka árnyékában áldoznak a zenének. Művészett kék macskákat.

A budapesti hölgyek fölöttébb nyájasak. Egy szép avenuen — Andrássy-ut — szeretnek sétálni, s hogy az est homályában védve legyenek, az elhaladó urakat kéri fel (persze csak pillantással), hogy legyenek lovagjaik. Ha ilyen sem akad, az itt látható András urak (innen a pompás utcasor elnevezése) kísérik őket.

A gyufakereskedés apró gyermekek kezében van, kik uton-utfélen naiv ragaszkodással akaszkodnak az emberbe. Bajos látvány!

Itt mindennap van valami nemzeti ünnep. Ma éppen Attila nevenapját ülik s a kávéházakban a zingarik muzsikálnak, minden banda egyszerre, de más-más hangnemből. A hajdani véres tornajátékok példázzák, mely a régi Németországban divott zeneharczokra emlékeztet, csak hogy itt nem a bajvivókat, hanem az alélt hallgatókat veszik ápolás alá a gyorsmentők, mely csapat a régi Kresz-chevauxlégerskből alakult.

Pá édesem!

Zichy Jenő nagyon a lelkemre kötötte, hogy el ne mulasszam kézcsókját átadni, amit ezennel teszek is.

Ölel hű férjed

DIEGO MACHALABARI.

A MEGFENYITETT STR.....R —

— és az ő vigasztalója.

JUCZI A SZINHÁZBAN.

— Stuart Mária. —

Nem is színház, ha nem nemzeti!

Már az a népszínház olyan fád, aztán a publikumba sincsen semmi bildungosság. A Sárík, meg a Treszkák úgy vihognak, röhögnek, hogy majd krampfot kapnak tőle még azok is, a kik hallják.

Már énnekem gemájn odajárni. Nőblisabb a nemzeti! Csak azért is kifizeti magát, hogy ide járjon az ember, hogy aztat a sok szép tojalettet láthassa. Hát még a művészek, azok ám csak a kinczlerék! Különösen a művésznők. Egy este hat, hét uj tojalettbe is megjelennek, hogy becsületére válna akármelyik igazi grófnénak is.

Nagyon nájgirig voltam már a Jászai nacsságát látni, hogyan veszi ki magát a druszájának, a Stujárt Marinak a szerepében. Azt tudtam, hogy jól jádzani, mert hallottam, hogy a nemzetibe mindég jól jádzanak, nem hiába van ide ángozirozva a java, ezeknek mindig muszáj jól jádzani. Nem is csalajkoztam. Gyönyörűen jádzott ma is a Jászai nacssága. Csak egyet nem értettem. Hiszen meglátszott rajta most is, hogy olyan keményszivű asszonyokat szok előadni, a ki vagy megöli a gyerekit, vagy megöleti a mostoha fiát, máskor meg a vetélytársalkodónőjét kergeti tébolyondságba, hogy az embernek csak úgy borsószik a háta, ha látja; de hát mért nem tudott most is olyan borzasztó lenni, mint a milyen azelőtt volt és a milyennek most is köllött volna lenni? Mert

bizonyos, hogy unsuldig volt. Próbálja meg csak akárki, hogy engem csukna be ártatlanul, tudom istenem, kikaparnám mind a két szemét, oztán csapnék olyan patáliát, hogy a szomszédok mind összefutnának. Hát még ha Jászai nacsságának hívának!

Ez bizonyosan csak egy launéja volt, mint ahogy a színésznőknek annyi a launéjok. Ó jaj! Tudom én!

Hanem annál jobban pártolom a tojalettjét. Először egy krémruha volt rajta, azután meg egy ektig fehér atlác kosztüma. Az igaz, hogy nem fogságba való ruhák voltak, de nagyon elegántossan kinézett bennök. Azután meg bizonyosan aztat is akarta fitogtatni, hogy nem sokat törődik a Helvei nacssága szekaturájával, csak azért is ki kell mutatni, hogy van olyan jó smakkja mint ennek.

Pedig a Helvei nacssága is izletessen volt öltözködve. Hát még a játéka milyen valóságos volt! Láttam én is már eifersuchtos asszonyt. Mikor a számtanácsosné rajta kapta az urát, a képmet megczirógotta (a vén kecske!), volt ám oftritt, meg kszindli, meg bagázs! Azért tudom én megítélni, hogy a Helvei nacssága milyen természetesen jádzott. Mindig a számtanácsosné volt előttem.

Meg a Mihályfi tésúr! De herczig kis gavalér volt. Milyen tüzesen vallott libét a Jászai nacsságának! Nem is mertem nagyon rajta felejteni a szememet, mert a hátam mögött állott a Laczi, az én valóságos tűzoltóm, a ki a jelenlegi jövődöbelim. Ez sreklik félt még a lufczugtól is. Mikor csak egy kicsit odanéztam a szinpadra, mingyár a bajuszát pödörgette, ami azt jelentette, hogy tűzoltónak van ő olyan tűzoltó, mint a Mihályfi ténsur színésznek.

Mindnyája közt legjobb volt a Nagy Imre nacsságos ur. Ő nem követte el aztat a hibát, a kit a Jászai nacssága, mert ő most is csak az volt, a ki a régi, most is csak úgy jádzott mint rendesen. Mindig ugyanaz az elegáns járás, meg az a nőblis beszéd és tejfölös hang. De nem is tud senki olyan sikkesen a fejéhez kapni, mint ő. Ha egy szót se szólna, mégis mingyár ráismernék.

A többiek is mind brijántosak voltak. A Kati szakácsnének, a kit gardedámnak magammal vittem, csak úgy locsogott a szeme a sok sirástul, akkurát mintha vöröshajmát vagdalua. De sok bajom is volt vele! Az orrát mindig olyan hangosan fújta, hogy az egész színház ránk nézett, hogy majd kiégett a szemem miatta. Aztán meg alig tudtam vele megértetni, hogy a Gyenes uraság miért haragszik a Jászai nacsságára. Mert hát a Kati lájder nagyon ungebildet; meglátszik rajta, hogy csak a spórhelt mellett nevelkedett. Neki, a ki az egész nyáron duncztot főzött be, egy csöpp duncztja sincs a valódi kunczról. Hanem rajtam goczájdank, mindenbe meglátszik, hogy urak közt forogtam.

Tán egy tűzoltóhoz nagyon is bildungos vagyok. De nem mondom neki, tán még a Liszkához pártolna, mert hejjh! — hamissak az férjfiak!

Dicsőffy Loránd

jubilált magyar színész Kelemen sirján.

Banda!

Tehát ünnepeltek, lakomát ültök. És nélkülem! Nektek a tor és bor, nekem a por!

Bele kaptatok, kikezdtétek első ősöm léghamvait haló poraiból!

Rákospalota, Csanádpalota — Dicsőffy és Kelemen! Hol az a vágneri kettős kvártett, a mely e nagyok háborgó szimfoniáját a hamleti lét diapazonjába öntse?!

Megtiltom, hogy kutassatok, ha majdan én is kelemenül vegyitem össze hamvaimat a föld porával! Elég ha mi, a százados ölelkezők: az ifju Dicsőffy s az öreg Kelemen értjük! Ugy-e öreg?...

Hogy settenkednek körültem bivaly erővel, karvaly kőrmökkel! De öröklött glóriám nimbusát szívjósággal védem. Csak így piroslik himpora!

Érted ezt?...

Ezt csak érezni lehet.

Banda!

Kül és bel valóm össze lüktet a közel mult csanádpalotai tudalmában. Érzem jövőm multját, leleplezésem szent pillanatát a mellőzés szájszi fátyla alól, a Paulai és Ekvák szemfedelélű áldozva e leplet!

Ott is nagy leszek, megmutatom. Mert tudom, hogy megérem én még fenséges kimulásom napját!

Banda!

Átküzdtek ismét az izzasztó szezonyt. Megdermedve a forróságában rejlő hidegségtől, így közelgünk a szezony fagyai szakához, hogy fölmelegedhessünk!

De ne építsetek állandó színházakat vándor közönséggel. Legyen folyamatban a publikum és szüspándú minden igazgató. Banda!

Te pedig Szacs vaym, magaskodjál cserepes Lejár királyoddal! Szentes, Privigye, Zenta és Ujpest a tanúm rá, hogy lelkem királyi szinbora mellett csak hitvány aludt tej a te alkotásod! Amit elloptál tőlem: köhinitésem volt benned a fejedelmi szusz.

Hát te Jóska ismét jössz, te Arpád pedig mégy? Jól esik ugy-e követni példámat? — a nagy jövés-menésben legalább. Látom, példám szent előttetek! Csak előre czöglingjeim, és hátra fusérok!

Pistám ott a vasutczai központunkon: a keresleti kínálatból ki ne hagyj, hisz a dicsőség villanya már szétrepeszt bel éneket. Hirdessed, hogy egy lírai tragikus, bonviván hős, natúrburs intrikus, szerelmes buffó rögtön mehet északra vagy délre.

Előleg, utiköltség, jutalomjáték, szerepkör, szerepezés, esetleg világítás (csak petroleumra!), ügyelés, kortinahúzás, söprés, jegykezelés, jegyszedés, szinlaphordás.

Pistám segíts ki, mert most komoly szorulatban vagyok.

Banda!

Apró hírek.

+ **Személyi hírek.** *Zichy Jenő* g. magánkihallgatáson fogadta *Waldapfel Fülöpöt* és megbízta, hogy ujjonnan vivandó párbajához a hangulatot készítse elő. — *Meszesfalvai Nagy Daru János* tartalékos infanterista és volt századtrombitás, kukoricza-földjéről, hol a nyarat töltötte, ma ide érkezett. — *Dr. Bunda József* összegyűjtött munkáinak olcsósága dunaparti körökben oly élenk örömet keltett, hogy megrendelésök tömegesen történik. — *Héthársfalvai Vehnige Olivér* orv- és bájvadász, hatósági protekció folytán lakását Ujpestre tette át. — *Krepecz Chádjim* siponcz, furulyaszó mellett tartotta diszes bevonulását Pomázra. Az utcákon gyermekek raja fogadta élénk ordítással, kik becses antik ruhamaradványokkal lepték meg őt. Ezek fejében a jeles helygő szent-János-kenyérrel ajándékozta meg a lelkes flukat. — *Fenyvessy Ferencz* annak kijelentésére kér fel: vennék róla tudomást, hogy ahol valami történik, ő mindenütt jelen van. — *Özv. Kuczoráné*, szül. *Csüszörömszügi Borbála* urnő, dinnyészeti körutjából visszaérkezve, teljesen a szilvafozósnek szenteli idejét. — *) *Krempf Lézer* keczekpataki ujévi túlk- és bögöncz és rabbihelyettes, hosszú böjtök hirtelen rosszul lett. A helyszínen jelenvolt orvos, *Fromm Zédek*, éhezési görcsöket konstátált és e célból gyorsan levest rendelt számára a közeli tréfi vendéglőből. Ezt azonban az alélt semmiképen sem tudta elkölteni, mert — mint később kitud — az nap délből gyomrát tulterhelé. A fennmaradt leves eltűnt. A gyanu *Nebbich Áron* kántorra irányul. — *Pacséri Odry Lehel* ma Kujtor-Szalókra utazott, hogy szervezze az ott tartandó »Jó szív« ünnepet. — *Vaczog Ábris* álkulcsnok szakértők körében »az ovatosságról« tartott szellemes felolvasást, melynek végeztével eszméit gyakorlatilag alkalmazta a legnagyobb sikerrel.

□ **A népszínházban** addig bucsuznak a művészek, a mig végre a közönség fog elbucsuzni a népszínháztól.

✕ **Kérdés.** Összefér-e a képviselőjelöltség, mely rendesen pazarlással jár, a takaréék pénztári igazgatói állással?

± **Véletlen szerencse.** *Zichy Géza* gf a zugligettől az operáig vezető uton egy már elkészült nagyobb zeneművének partitúráját elvesztette.

⊞ **Baleset.** *Zichy Géza* gf elveszettnek hitt partitúrája ismét megkerült.

— **A vegetáriusok** egyesületi átokkal sujtják mind ama híveket, a kik szomjukat egy pohár budapesti vízzel csillapítják.

*) Megkésve érkezett.

A Szerk.

Az a bizonyos ujság.

— Iratogatás Doda Trajánál. —

Elővettem névjegyemet, melyre csak e két szót irtam: „**Budapesti Hirlap**“ és beküldtem Dodához. Ó azonnal fogadott. A kicsi lakásban nem találtam mást mint a „**Budapesti Hirlap**“ és a „**Telegrafus**“ egy-egy példányát. Ő a „**Budapesti Hirlapot**“ olvasta.

Én. Mért tette tábornok ur választói előtt azt a bizonyos nyilatkozatot?

Ő. Ha tettem, szánom-bánom. Látja ön azt a lapot? (A „**Telegrafus**“-ra mutatott.) Az izgatott föl engem s azért lettem izgatóvá. És látja ön azt a lapot? (A „**Budapesti Hirlap**“-ra mutatott.) Az szelidített meg engem. Örök hálám a „**Budapesti Hirlap**“-é.

Én. On tehát mégsem oly sötét lelkű, mint a hogy én gondoltam?

Ő. A „**Budapesti Hirlap**“ teljesen kigyógyított.

Én. Miért nem méltóztatott exellenciádnak az esküdtszék tárgyalásán megjelenni?

Ő. Láthatja, hogy még mindig náthás vagyok. (Többször prüszkent.)

Én. És mit szól tábornok ur a kapott két esztendőhöz?

Ő. Katona voltam, kiállom. Ha lapjukat rendszeren küldik, föl sem veszem a két esztendőt. Volt ön már Váczon?

Én. Ugyan tábornok ur, melyik hirlapíró nem ismeri Váczt? Vagy a püspök, vagy a kir. főügyész kosztján él ott.

Ő. Humora egészen meghat. Jó kedvem van. Adja át üdvözetemet a „**Budapesti Hirlap**“ legényeinek és olvasó közönségének.

Én. Mai beszélgetésünk önnek 47 000 előfizető sympathiáját szerzi meg.

Ő. Köszönöm. Most pedig bocsásson meg, sok a dolgom. Leányom paradicsomot főz be s az én kötelességem az üvegek bekötése.

Az érdekes beszélgetés véget ért s Én ismét egy fontos eseménnyel szolgálhatok a „**Budapesti Hirlap**“ előfizetőinek.

Irodalom és Zene.

„Hallod-e te körösi lány!“ Horvát hazafias népdal. A 60 tisztelő körösi tubiczának ajánlja *Strossmayer*.

„Ébredj mély álmaidból!“ Éjfélutáni csöngetési tanulmányok *Sláger Banditól*.

„Ne tudja a balkéz, amit a jobb cselekszik“. Árva-pénzelkezelési kézikönyv. Szerkeztette *Voksi Manó*, közgyám.

ENCYCLOPEDIA.

Papramorgó = a király. — Jó szív = pióca. — Tiszalók = miniszteri székre. — Pótkáv (kv.) = qu. — Tüzér = szabó. — Mulik = a tehén szája. — Járásbíró = athleta.

F. I. Az igaz, hogy a beküldött meghívó több helyes magyarsággal is megirathatott volna. De az ön levele is. — B. H. A „**Musaj**“ naptárba jut. — K. I. Nehányat. — Mrs. Jeles dolgok. — B. S. A jobbat mindig előbb kell küldeni, n. b. ha van. Ugy látszik, hogy telik. Lássuk. — B. H. Nem rossz. — Czinego. Közöljük kérdéselt, mely nyilván az érdeklött szaktudós körökben nagy feltűnést fog kelteni: „*Ovid*, régi franczia nemes volt eredetileg s mindig úgy irta nevét, hogy *D'Ovid*. *) Az akkori antiszemita pedig őt is gyűlölték, állítólag mert zsidó volt, s így a nevét összeolvasták, amiáltal igazán szemita hangzásu lett. Ovid úgy boszulta meg magát, hogy nemességéről lemondva demokratává lett, s azóta csupán Ovid a neve. Nos, ki vállalkozik a bizonyításra? — Troglodyta. Odvából ki ne szalajtsák önt keserves tapasztalatai. Sőt inkább arra szolgálhatnának, hogy palotából is oda menekedjék. „*Diese Zwiespalt*“, „*der Qual*“ stb. efféle nem nagy sor. Sajtóhiba is lehet. Annyi bizonyos, hogy a B. H.-ban „— ő“ elégtétellel nézi, ha mentől kevesebbet tudnak nálunk németül, valamint hogy remeklés számba veszi a rozszul eljátszott Sillért. — Condottiere. A „P. H.“ fiatal lap s nem emlékezik rá: ki volt Csillag Róza, kit „egy bizonyos“-nak nevez s hozzávetése szerint magyarnak tart. Pedig tudvalevőképen a legnagyobb énekművészek sorába tartozott még a 80-as évek elején is Bécsben. — „Cz. n. siralma.“ Nincs egy-egy sikerültebb részlet híjával, bátor kelleténél több a szószerinti szöveg benne. Bővebb nyilatkozatra sem okunk, sem terünk. — U. A. Biz az egyelőre csak jámbor óhajítás marad. Ha csupán a szerkesztőn fordulna meg, másképp volna. Ám azért ne csüggedjen! Bizóké a siker. A mostaniból egy-kettőt kiszedtünk. — Dr. P. A. H. szerkesztői rovatának egyes válaszaiban csakugyan sok tudás és ítélet mutatkozik. Írójuk méltán „szerénykedhetik.“ Ha abban a másik lapban egyszer jó költeményt fog olvasni, azt — mint kérjük már — küldje be csodabogárnak. — Z. S. Kevésben sok jó, ez az igazi. — B. b. Vig dolgok. A „**Musaj**“ naptárban fognak megjelenni. Köszönet. — Csillagrugó. Jól csillognak a rugamok. — G. B. Biztos a péntek. V. diszkrétosban lesi az átvételt. — F. E. Csalatkozik. Nagy és jó részt már megjelentek. — B. E. Nehányat megkimélte a szerkesztői szörkefe. — Elektr. m. Hogy a kerületi halottkémlet igazán megilleti-e a „tekintetes“ czim, erre egyedül és igaz választ csak a „*Nem illik*“ könyvecske adhat, mely a Wolfner és Singer cégnél immáron a 48. kiadását érte el. Ami a 2-at illeti, erre meg adjon feleletet az ugyanott kapható „*Megárt!*“ E két kérdéssel szemben egyébként neutrális állást foglal *Sanyaró Vendel* ur. Válogatott nyögéseiben legalább nem lőtünk rá nézve utbaigazítást. Különben kísérlete válogatja: vegye meg! — Szokratesz. Bölcsen bólogatva beszél becses bolondságokat. — Sirocco. Jó tréfák. Folytassa. — P. B. Ketteje a javából való. Közöljük is. — Szaladó. Ön után eredne minden olvasónk, ha ki mernék adni. Pedig hajh be kár! — Hombár III. Rengeteg hosszú és komoly. Az ijesztésig hasonlít egy igazi védbeszédhez. Különben elbirálás végett kiadták a „B. J.“ jogtudományi osztályának. — „*Virginia*“. Talán valahol „közbeszurólag“. — Sombrero. Mi is jobb szerettük volna, ha a Str. esetet már m. számunkban mutathatjuk be rajzban. De Ó Fge, amidőn valamely elrugaskodott alattvalóját megdorgálja, nem lehet kellő tekintettel a „B. J.“ ökonómijára.

*) Dóvid?

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Süketeknek.

Egy személy, ki egyszerű szer által 23 évi süketesség- és fülzúgásától meggyógyult, készségesen küldi annak leírását német nyelven mindenkinek ingyen. Cím: Nicholson, Wien, IX., Kollingasse 4.